

Τι πρέπει να γίνει για τον περιορισμό της μετάδοσης

Μαριανέλλα Κλώκα, Διεκδίκηση δικαιωμάτων PRAKSIS
Αθήνα, 17/6/2015

Ο αναπληρωτής Υπουργός στον χαιρετισμό του μίλησε για εποχή με απειροελάχιστους πόρους. Φυσικά γνωρίζουμε εδώ και 5 χρόνια ότι διανύουμε περίοδο οικονομικής κρίσης, σήμερα ακόμα περισσότερο. Επομένως σε μια ιστορική στιγμή περιορισμένων πόρων μπορούμε να πάρουμε τουλάχιστον ένα μάθημα: τη σωστή χρήση των υπάρχοντων πόρων. Για να γίνει αυτό:

- υπάρχει ανάγκη σχεδιασμού από όλους τους stakeholders, υπάρχει ανάγκη συντονισμού. Η έκρηξη της επιδημίας HIV μας έφερε σε τραπέζι συζήτησης αλλά ο συντονισμός, όπως τον συνέστησαν και οι ευρωπαϊκοί φορείς αλλά και όπως τον αντιλαμβανόμαστε κι εμείς που ζούμε την καθημερινότητα στην χώρα μας, δεν υπάρχει.
- ο συντονισμός είναι απαραίτητος για την αποφυγή overlapping. Δεν είναι σοβαρό να έχουμε λίγους πόρους και να κάνουμε ίδια πράγματα πολλές φορές στον ίδιο χώρο, ενώ άλλες ανάγκες μένουν χωρίς παρεμβάσεις.

Παράλληλα όμως,

- ❖ Δεν γίνεται να έχουμε τέτοιο κενό μεταξύ εκτίμησης θετικών στην ηπατίτιδα C (στον γενικό πληθυσμό αλλά και σε ειδικές ευάλωτες ομάδες) και να μην υπάρχει η άνεση να παρέχουμε μαζικά την εξέταση γιατί φοβόμαστε τι θα γίνει όταν θα εντοπίσουμε τους θετικούς καθώς οι πόροι είναι περιορισμένοι ακόμα και για τις υπάρχουσες θεραπείες, ειδικά για τους ανασφάλιστους ανθρώπους και τους ανθρώπους χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα που βρίσκονται στη χώρα μας.
- ❖ Δεν γίνεται να έχουμε ανθρώπους σε σωφρονιστικά καταστήματα (στον Κορυδαλλό περίπου 45% των κρατουμένων ότι είναι εντός για παράβαση νόμου περί ναρκωτικών, εκτιμούμε ότι διόλου ευκαταφρόνητο ποσοστό από αυτό τον πληθυσμό είναι χρήστες) και να μην τους προσφέρεται η δυνατότητα εξέτασης γιατί δεν υπάρχουν χρήματα για την θεραπεία μετά τη διασύνδεσή τους ή γιατί το θεσμικό πλαίσιο δεν τους υποστηρίζει στο αναφαίρετο δικαίωμά τους σε δωρεάν και ανώνυμη εξέταση και θεραπεία.
- ❖ Δεν γίνεται να ακούμε σήμερα ότι η επιδημία HIV αναχαιτίστηκε (για το οποίο και διατηρούμε τις αμφιβολίες μας), και παρόλο που στους ενέσιμους χρήστες η ηπατίτιδα C εμφανίζεται σε πάνω από 80%, και σε συλλοίμωξη με τον HIV σε ποσοστό 75%, και να μην έχουμε διάρκεια στη ροή του προγράμματος διανομής και ανταλλαγής συριγγών στο δρόμο λόγω έλλειψης πόρων, έλλειψης συντονισμού, έλλειψης πολιτικής βούλησης και έλλειψης συντονισμού για κοινές

παραγγελίες από τους βασικούς οργανισμούς, οι οποίοι ηγούνται των προγραμμάτων (ΟΚΑΝΑ, ΚΕΘΕΑ, ΚΕΕΛΠΙΝΟ). Η Praksis έχει να λάβει κιτ ασφαλέστερης χρήσης, για τη διανομή που έκανε παράλληλα με το υπάρχον πρόγραμμα του ΟΚΑΝΑ, από τις αρχές του 2014.

- ❖ Δεν είναι αποδεκτό να συγκεντρώνονται στην Ευρώπη 80 από τα 90 κέντρα επιτηρούμενης χρήσης που υπάρχουν παγκοσμίως και στην Ελλάδα το μοναδικό πιλοτικό πρόγραμμα, πλέον ο γνωστός μας ΟΔΥΣΣΕΑΣ, να βρίσκει τοίχο γιατί το νομικό πλαίσιο είναι ελλιπές. Ξέρουμε ότι οι αλλαγές στο νομικό πλαίσιο δεν χρειάζονται έξτρα πόρους παρά προτεραιοποίηση στη δράση των νομικών και νομοπαρασκευαστικών επιτροπών των Υπουργείων. Είναι απαράδεκτη η δίωξη που έχει υποστεί το προσωπικό του σταθμού επιτηρούμενης χρήσης, είναι τουλάχιστον ανόητο να έχουν κατασχεθεί οι υπολογιστές του ΟΔΥΣΣΕΑ και να μην έχουμε ανοιχτά και διαθέσιμα στοιχεία σε όλους (αναρτημένα στην ιστοσελίδα του ΟΚΑΝΑ) για το τι προσέφερε στους μήνες λειτουργίας του ως προς την παρέμβαση σε περιστατικά υπερβολικής χρήσης και ως προς τη μεταφορά της ενδοφλέβιας χρήσης από τις ανοιχτές σκηνές (τις πιάτσες) στο ασφαλέστερο και κεκλεισμένων των θυρών περιβάλλον (επομένως και τη θετική επίδραση της λειτουργίας του στην όχληση για την οποία παραπονούνται οι κάτοικοι του κέντρου της Αθήνας).
- ❖ Η αδυναμία των υπάρχοντων δομών (κέντρων ημέρας και υπνωτηρίων) να υποδεχθούν ενεργούς χρήστες (με εξαίρεση των δομών του ΟΚΑΝΑ, του ΚΕΘΕΑ, πρόσφατα του ΚΕΕΛΠΙΝΟ στον Πειραιά και των δομών της PRAKSIS), αφήνουν χωρίς ουσιαστική φροντίδα τους χρήστες ενδοφλέβιων ναρκωτικών ουσιών που είναι άστεγοι, ένας αριθμός που όπως μας έδειξε και ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ είναι πολύ υψηλός, ειδικά μεταξύ των χρηστών που κάνουν προβληματική χρήση (δηλαδή τον πληθυσμό του ενδιαφέροντος αυτής της ημερίδας).
- ❖ Ειδικά όσον αφορά τους ανθρώπους που κάνουν προβληματική χρήση, που αν και αμφιλεγόμενος πληθυσμός αναφορικά με τη συμμόρφωση ο αντίλογος μιλά για ένα πληθυσμό που έχει μάθει να παίρνει κάπια (και αυτό δεν είναι αστείο), χρειάζεται να ενισχύσουμε τις υπάρχουσες δομές που δέχονται σήμερα χρήστες και προσπαθούν να τους καλύψουν άλλες καθημερινές ανάγκες και να αυξήσουμε τους ανθρώπους στους οποίους παρέχουμε dot θεραπείες και όσον αφορά την HIV λοίμωξη και τις νέες θεραπείες για θεραπεία της ηπατίτιδας C και τις θεραπείες υποκατάστασης. Η συνεργασία με τους φορείς που θα εποπτεύουν όλο αυτό το εγχείρημα (τα λεγόμενα one stop shop) τον ηπατολόγο, τον λοιμωξιολόγο, τον θεραπευτή του ΟΚΑΝΑ που παρέχει υποκατάσταση, ώστε να βρεθεί το κατάλληλο θεραπευτικό πρωτόκολλο και να πάμε να σώσουμε ζωές. Έτσι δεν θα επιβεβαιώσουμε την βαθειά αίσθηση που έχουν οι ίδιοι οι χρήστες και το φωνάζουν σε κάθε ευκαιρία: μας θεωρούν σκουπίδια και αν πεθάνουμε, η κοινωνία λέει: ένα σκουπίδι λιγότερο.
- ❖ Δεν μπορούμε να συζητάμε για νέα φάρμακα στην ηπατίτιδα που μιλούν για θεραπεία σε 3 μήνες και αυτά να μην είναι προσβάσιμα στον πληθυσμό των χρηστών λόγω του υψηλού τους

κόστους, παρά να αναγκάζεται η επιστημονική κοινότητα να βάζει μπροστά τον παράγοντα οικονομία και να κάνει προτεραιοποιήσεις σε ανθρώπους που βρίσκονται λίγο πριν την κίρρωση ήπατος ή να έχουν ήδη φτάσει στο σημείο της κίρρωσης. Το κράτος οφείλει να διαπραγματευθεί με τη φαρμακοβιομηχανία, να θέσει μεν προτεραιότητες αλλά με το βλέμμα σε όλο τον πληθυσμό, να θέσει ένα πιο σωστό πλαίσιο αποζημίωσης και να ρίξει τις τιμές, που πράγματι είναι αδικαιολόγητες όσο κι αν η βιομηχανία φαρμάκου μιλά για τεράστια ποσά που δαπανώνται στην έρευνα. Ίσως είναι λίγος ο κόσμος που γνωρίζει ότι σε αυτή την περιβόητη έρευνα και ανάπτυξη ρίχνει σοβαρά κονδύλια η Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή τα κράτη. Οι διαπραγματεύσεις οφείλουν να είναι διαφανείς διαδικασίες. Τόσο οι ενώσεις ασθενών όσο και η κοινωνία των πολιτών οφείλει να είναι παρούσα στις διαπραγματεύσεις και να συνεισφέρει με ιδέες που θα στοχεύουν σε καλύτερη και συνολικότερη κάλυψη, ειδικά σε πληθυσμούς που αυτό θα τους δώσει δύναμη να κάνουν ένα βήμα που για τους περισσότερους από εμάς μπορεί (αν και λανθασμένα) να είναι δεδομένο: το δικαίωμα στη ζωή την επόμενη μέρα.

Σας ευχαριστώ.